

visende, det kan der ikke være Tale om, Statskassens Penge i dette Øjemed maa kun fordeles til Kommuner udenfor København.

Med Hensyn til Aftenskoleundervisningen paa Landet skal jeg oplyse, at det Tilskud, som er givet fra alle de Kommuner, hvor denne Undervisning drives, udgør 9,011 Kr., og fra Skolefonden er der tilfyldt dem en Understøttelse af 20,407 Kr., tilsammen altsaa et Beløb af 29,418 Kr. Statens Støtte til dette Øjemed, hvortil Kommunerne og Skolefonden yde saa lidt, er i Aar anslaaet til 32,000 Kr. Man vil altsaa se, hvilken kraftig Støtte der fra Statens Side ydes til Aftenskoleundervisningen ude paa Landet. Det har jeg ikke det mindste imod, jeg har selv været med til adskillige Gange at kræve denne Støtte sat op, og det er ogsaa lykkedes. Da jeg kom ind i Rigsdagen i 1895, var Tilskuddet ikke mere end 10,000 Kr., nu er det oppe paa 32,000 Kr. Det glæder jeg mig ved, men jeg anfører dette, for at man kan se den Forskel, der gøres paa Land og By.

Vi have fra Socialdemokratiets Side i flere Aar krævet, at Statens Støtte ogsaa skulde udstrækkes til Købstæderne. Det er blevet nedstemt Aar efter Aar i dette Ting. Først i Aar kommer dette beskedne lille Forslag frem, at der kalkulatorisk kan ydes 500 Kr. til Aftenskolerne i Købstæderne. Den højtærede Minister siger, at der er indkommet 2 Andragender. Jeg antager, det er en Fejl fra den højtærede Ministers Side. Der er sikkert indkommet flere Andragender, og det vil altsaa blive mere end de 2 Byer, Aarhus og Fredericia, som der bliver Tale om. Saa vidt jeg ved, har bl. a. Vejle indgivet Andragende, og jeg tror ogsaa, at Helsingør har, og der kommer mulig flere Byer til, saa at de 500 Kr. ikke ville slaa til. Det gør heller ikke noget, da Beløbet er opført kalkulatorisk. Men for København maa vi altsaa notere, at der ikke er Tale om, at der fra Regeringens Side kan vises nogen som helst Villie mod denne By i denne Sag.

Det samme er Tilfældet med det andet Forslag, vi have stillet om, at Bibliotekerne for Børn og Lærere ved Københavns Skoler maatte faa Del i dette Tilskud, 5,000 Kr. til Bogsamlinger for Lærere og 5,000 Kr. til Bogsamlinger for Børn. Ogsaa paa dette Punkt stiller den højtærede Minister sig fuldstændig afvisende, og den ærede Minister henviser til, at Grunden, hvorfor Københavns Kommune ikke maa faa Del i dette, er, at

Kommunen har en særlig Stilling — siger han —, en uafhængig Stilling. Ja, en særlig Stilling maa vi indrømme, at den har, idet Bevillinger, der gives til Fremme af Skolevæsenet i Danmark, ikke maa anvendes her i København. Ministeren har fuldkommen Ret i, at der have vi en Særstilling og staa ganske alene, København er her ikke sidestillet med nogen Kommune i Landet. Saa siger den ærede Minister, at vi have en uafhængig Stilling, og naar den ærede Minister siger dette, er det vel, fordi han endnu er saa ny som Kultusminister, at han ikke har faaet Lejlighed til at sætte sig ind i Skolevæsenet her i København. Jeg ved ikke, hvori denne Uafhængighed skulde bestaa. Vi have her i København en Skoledirektion som den øverste Ledelse. Den bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf Staten udvælger de 2. Det ene Medlem er Overpræsidenten, som udnævnes af Staten, det andet Medlem er en Stiftsprovst, som udnævnes af Staten. Det tredje Medlem er Borgmesteren for første Afdeling, som vælges af Borgerrepræsentationen. Det forekommer mig, at det ikke giver Kommunen en meget uafhængig Stilling, at dens øverste Ledelse af Skolevæsenet bestaar af 2 Embedsmænd, som vi i Kommunen ikke have nogen Raadighed over, og som Staten beskikker. For øvrigt bestaar den Uafhængighed, vi skulle have her i København, bl. a. deri, at medens man i alle øvrige Kommuner i Landet gennem Kommunalbestyrelsen har Lejlighed til at kunne gøre sin Indflydelse gældende med Hensyn til hvem man ønsker til Lærere for Børnene i Kommunen, har man ikke en saadan Ret i København. Den Indstillingsret, som der blev kæmpet saa haardt for at bevare her i Folketinget for Kommunerne, kende vi slet ikke til i København. Københavns Borgerrepræsentation har slet ingen Indflydelse paa, hvem der vælges til Lærere. Det er noget, som er overladt til Skoledirektionen, hvis Flertal bestaar af 2 Statsembedsmænd. Jeg maa derfor naturligvis formode, at naar den højtærede Minister taler om vor uafhængige Stilling, taler han om Ting, som han endnu ikke har haft Lejlighed til at sætte sig ind i. Det er saadan et Stikord, som vi mangfoldige Gange have hørt under Forhandlingerne, at vi indtage en Særstilling, en uafhængig Stilling, og derfor kunne vi ikke faa Del i de Goder, som af Staten skænkes Folkeskolen i det øvrige Land.

Jeg skal yderligere oplyse, at vor „uafhængige Stilling“ er ikke større, end